

ninger antoges, at selve Kirkegaarden i Løbet af ca. 20 Aar vilde begynde at styrte i Havet og Kirkegaarden derfor ikke syntes at kunne betegnes som en sømmelig Begravelsesplads, gjorde Synet i Juni Maaned s. A. Udsættelse om, at den nuværende Kirkegaard skulde nedlægges og en ny anlægges længere mod Vst. Denne Udsættelse havde til Følge, at Ejerne af de $\frac{3}{4}$ af Lyngby Kirkes Tiende opgave deres Ret til Tienden, medens Ejeren af den resterende Fjerdedel af Tienden — der i øvrigt ved sine Medejeres Afkald blev Ejer af den hele Tiende — protesterede mod Beregtigelsen af det nævnte Synspaalæg. Der blev derefter anlagt Sag imod ham til Efterkommelse af Synets Paalæg, men ved Højesterets den 20de Januar 1893 afsagte Dom blev han frikendt for at efterkomme Synets Paalæg, idet der ikke fandtes Hjemmel til allerede den Gang at kræve en ny Kirkegaard anlagt, da det ifølge Synets Udtalelse endnu vilde vare ca. 20 Aar, inden Havet naaede Kirkegaarden.

Sagen hvilede derpaa, indtil der ved Synet i 1898, da Afstanden til Havet var svunden ind til lidt over 18 Favne, paa ny blev gjort Udsættelse om Kirkegaardens Nedlægning, og da dette ikke skete, blev Udsættelsen gentagen ved Synet i Juni Maaned d. A. Afstanden mellem Kirkegaardssiget og Havstrænten var da kun omtrent 14 Favne, og det saa ud, som om hderligere Nedstyrninger forestode, hvorved bemærkes, at det tilbageværende Stykke Jord, der stiller Kirkegaarden fra Havet, angives at være af løsere Bessaffenhed end det tidligere bortskyllede, saa at det kan ventes, at Nedstyrningen nu vil gaa endnu raskere frem end hidtil. Det maa under disse Forhold anses for paatrængende nødvendigt, at Lyngby Kirkegaard hurtigst muligt flyttes længere ind i Landet, thi det synes meget lidet sømmeligt at tvinge Beboerne til at begrave deres afdøde i en Kirkegaard, der vel om højt en halv Snes Aar — i Tilfælde af ekstraordinære Naturbegivenheder mulig langt hurtigere — vil begynde at styrte i Havet.

Ogsaa Lyngby Kirke vil det blive nødvendigt at flytte, da ogsaa den kan forudses at ville blive bortskyllet af Havet, hvis den ikke forinden nedrives, og det er da Hensigten at udstille Lyngby Sogn fra sin hidtilværende Forbindelse med Telfstrup Sogn og forene det til et Pastorat med Rubjerg Sogn. Det er i øvrigt ogsaa Beboernes Ønske at faa Rubjerg Kirke, der ejes af samtlige Hartkornsejere i Sognet undtagen Præsteembedet, flyttet ind paa et mere centralt Sted i Rubjerg Sogn, idet den nu ligger affides ude i Klitterne, langt fra den beboede Del af Sognet og med saa uanselige Besforhold, at der jævnlig om Vinteren i flere Maaneder i Træk ikke har kunnet holdes Gudstjeneste, fordi Beboerne ikke kunne komme derud, Beboernes stærke Ønske om Kirkens Flytning har ogsaa givet sig Udtryk i, at de, der hovedsagelig ere Smaataarsfolk, som ere ude af Stand til selv at bære hele Udgiften ved Flytningen, have tilbudt et forholdsvis betydeligt Bidrag til Dækning af Udgifterne. Planen var da den, at Rubjerg flyttede Kirke indtil videre tillige skulde benyttes som Sognkirke for Lyngby Sogn, hvilket den vel kunde efter den paatænkte Beliggenhed, medens Lyngby nuværende Kirke nedlagdes, og Overskuddet af dens Tiende henlagdes til Tilvejebringelse af en Byggefond for en ny Kirke for Lyngby Sogn. Det havde været Hensigten paa Forslaget til Finansloven for næste Finansaar tillige at stille Forslag om Tilskud til Rubjerg Kirkes Flytning; men dette har maattet opgives, da de udarbejdede Tegninger og Overslag til den ny Kirke ikke ere fundne tilfredsstillende hverken af Biskoppen eller af den kongelige Bygningsinspektør. Der er heller ikke nogen nødvendig Forbindelse mellem Forslagene om Rubjerg Kirkes Flytning og Anlæget af en ny Kirkegaard for Lyngby Sogn, idet der ikke er noget til Hinder for, at begge de gamle Kirker benyttes indtil videre, medens det, som før bemærket, maa anses for paatrængende nødvendigt, at Lyngby Kirkegaard hurtigst flyttes.

Med Hensyn til Udgifterne ved denne Foranstaltning bemærkes, at Beboerne have tilbudt Jord til Anlæget, nemlig et Areal paa lidt over 16,000 □ Alen af Skoleladden, der af det kongelige Sundhedskollegium er fundet egnet til Anvendelse som Begravelsesplads. De øvrige Udgifter ved Anlæget ere af Landinspektør Birk i Hjørring i Forbindelse med Sogneraadformanden og Sognfogeden anslaaede til 1,600 Kr. Ministeriet maa nu vel antage, at det i og for sig paahviler Ejeren af Kirkens Tiende at udrede denne Udgift, og den foran nævnte Højesteretsdom har da ogsaa kun statueret, at han den Gang ikke var forpligtet til at anlægge en ny Kirkegaard; men ligesom det under alle Omstændigheder — særlig i Betragtning af,